

Inledning: Den härliga vingården är fylld med Israels folk. Herren hyser ingen vrede mot den. Han utplånar däremot det onda, men det kommer en tid när de tar sin tillflykt till honom. Den tiden är nu – för dig och mig.

Var gren som bär frukt ansar han så att den bär mer frukt. Det är nyckelordet för denna betraktelse. Vi kan också använda oss av Evangeliebokens rubrik Nådens gåvor. Det är nåd att:

1. Vi är inympade i den sanna vinträdet

- a) I Jes 5 och Jes 27 finner vi bakgrunden till vår text. Bland Guds utvalda folk finns både goda och onda. Herren har gjort allt för att den härliga vingården inte ska bära vilddruvor. Trots det gör den det.
- b) Bilden är tillämplig också om Kyrkan, jämför liknelsen om vetet och ogräset. Men med bilden i Joh 15 är det annorlunda. Där är *alla* grenarna inympade i Jesus. Bilden berättar om vad det innebär att leva i det nya livssammanhanget – i Jesus Kristus.
- c) *Vi tillsammans* är kallade att bära frukt, att kämpa den goda kampen, att göra goda gärningar. Varje uppriktig kristen gör det, eftersom hon lärt sig att ta sin tillflykt till Herren, till apostlarnas undervisning, till gemenskapen, till bönerna och brödsbrytelsen. Men vi behöver också ansas, vilket också det i hör grad sker i gemenskap med andra.

2. Vi ansas för att bära mer frukt

- a) Gud bryr sig om sin härliga vingård, både i GT, i NT och idag. Det uttrycker Jesus genom att tala om Gud Fadern som vingårdsmannen.
- b) Jesus låter oss förstå att Gud Fader har det yttersta ansvaret för oss. Hur hanterar han kniven? De som inte lärt känna Honom har svårt för den delen av bilden. Men också den ska förstås evangeliskt. Han skär bort det onda för att det goda bättre ska komma till synes.
- c) Det finns ingen kristen som inte vet att det onda är en verklighet. Vi upplever det inom oss och vi lider. Men Gud ska skära bort det onda allteftersom det är lämpligt, i rätt situation, rätt tid och lagom mycket. Ändå blir vi aldrig fullkomliga här i tiden och därför är det nåd ...

3. Vi får trots allt får förbli i Honom

- a) Tio gånger, i nio versar, heter det att vi ska förbli i honom.
- b) Detta uppfattar många som mycket strängt och lagiskt. Måste vi göra som han säger. Och vad händer om vi inte klarar det? När det heter att vi ska förbli betyder det att vi ska förbli i evangelium. Bli kvar i mig. Bli kvar i mitt Ord. Bli kvar i min kärlek.
- c) När vi genom decennier förblir i honom upphör vi inte att förvåna oss över lärjungaskapets villkor. Det ska förverkligas på daglig basis, det är något vi blir.

Idag ska vi få vara med om något av det bästa vi kan vara med om. En helig måltid där Herren bjuder på sig själv. Den Uppståndne ger sig till oss genom bröd och vin. Vi förblir i honom.

Inledning: Förra söndagen fick vi höra att varje människa är meningsfull och kallad att ”göra vår himmelske Faders vilja”, det vill säga som goda förvaltare förmera den nåd vi har tagit emot. I denna veckas evangelium undervisar Jesus oss närmare om hur det ska gå till.

1. Jag är den sanna vinstocken

a) När Jesus talar om vinstocken vet alla vad han talar om. Han refererar till Ps 80:9-17 och plantan från Egypten. Och till den älskade vingården i Jes 5:1-7 som kom att bära sura druvor. I Jer 2:21 ädelt (?) sanna (?) några exegeter förstår detta som kontrast, men jag menar att det är fullbordan. Den eskatologiska vingården platsen för fest

Förutom att vingården är platsen för fest så är den också en bild av Israel. Bilden har en judisk bakgrund till skillnad mot ep som har en grekisk bakgrund. Båda bilderna pekar på hur människor hör samman, ömsesidigt och i beroende. Vinstocken – grenarna.

b) Svarar detta mot vår tid? Prägla inte vår tid av individualism? Har den moderna människan en sammanhängande världsbild? Förstår hon att hon är insatt i en kommun, ett sammanhang och vad det betyder? Förstår de kristtrogn hur de hör samman?

c) Värnamo församlings övergripande tema för det kommande året är ”bygga levande gemenskaper”. Det handlar om att vi är insatta i ett sammanhang. Svårt? Kanske det. Hur ska detta gå till? Alla gemenskaper har sina brister. Förvisso, därför måste du lägga märker till ordet den sanna vinstocken. *Jesus talar om en vingård utöver de vanliga. Han talar om den sanna, eviga och fullkomliga vingården, Guds egen vingård, där alla lever i en salig gemenskap. Den gemenskapen kan ingen av oss åstadkomma. Den kan vi bara ta emot som en gåva.*

2. Min Fader är vinodlaren

a) Jesus beskriver sin Fader som vinodlaren som älskar sin vingård. Jesus är den sanna vinstocken och vi är grenar i en sann gemenskap, avsedda att till vinodlarens stora glädje bära rik frukt. Vinodlaren ansar grenarna på två sätt. Det sker dels genom Jesus undervisning som ständigt får oss att komma tillkorta för att inte säga misslyckas. Hans ord verkar ouppnåeligt för oss hur vi än anstränger oss. Och dels sker det genom det liv som utan uppehåll fostrar oss och gör oss helt beroende av Honom.

b)

c) Men grenarna i vinstocken trängtar, längtar och törstar efter saven i vinstocken, saven som lindrar, tröstar och läker alla sår. Den saven är Guds evangelium och sakrament som kommer till dig genom den Helige Andes försorg. Den saven förvandlar också dina största svagheter till rik och härlig frukt. Därför:

3. (Om) någon är kvar i mig och jag i honom bär han rik frukt

a) Inte mindre än sju gånger upprepar Jesus vikten av att vara kvar i gemenskapen med honom och hans kyrka. Orden kan uppfatta antingen som en villkorad sats eller som ett löfte. Jag föredrar det senare. Vi vet att vi är grenar i honom och lever i gemenskap. Vi är delaktiga och tillhöriga.

b) Många kristna har sig själva i centrum. De tänker att de (individuellt) tar emot Kristus i nattvarden. Det är inte fel, men det är inte grenen som är i centrum. Det viktiga är att vi genom nattvarden förblir i den sanna vinstocken, håller fast vid den och lever av den sav vinstocken ger. Vi är grenar som är helt beroende av honom.

c) Idag går vi in i en ny gemenskap. Vi bejakar vår gemenskap med varandra. Och vet att tillsammans kommer vi att bära rik frukt. Och det av ett enda skäl; Vinodlaren får glädje och ära när vi bär rik frukt.

Avslutning: Vi är kallade att göra Faderns vilja. Det gör vi genom att förbli i den sanna gemenskapen och genom att ta del av vad den ger.

10 ef Tref

Joh 15:1-9, predikan 3

I årg

Inledning/Avslutning: Min Fader är vinodlaren. Han planterar och ansar grenarna så de bär mer frukt. Vingården står som symbol för det gamla Israel. Ps 80:9-17. Men där fanns också en längtan efter en framtida, fullkomlig och eskatologisk vingård. Denna vingård är Jesus Kristus.

1. *Varje gren som bär frukt ansar han*

- a) Varje kristen liknas vid en gren men grenen är aldrig ensam och därför talar jag fortsättningsvis om grenarna. Paulus använder sig av samma bild när han i Romarbrevet skriver att vi ympats in i Jesus Kristus. Då vill han stryka under att vi har fått frid med Gud, fått tillträde till Guds nåd, levande hopp och dagligen blir älskade av vår Fader vinodlaren.
- b) Det är underbara ord som gäller alla människor. I Jesus Kristus har alla människor rätt ställning inför Gud. Och detta grundar sig på en historisk händelse. Hur blir det mer personligt? Genom dopet! Våra liv är grundade på två historiska händelser, Jesu död och uppståndelse och dopet som förenar oss med Honom.
- c) När vi inser den betydelse vinodlaren har för vinträdet behöver vi inte hävda oss som kunde vi bli bättre kristna. Det avgörande för grenarna för att de ska bära god och rik frukt är att de har i livsgemenskap med stammen och dess rotsystem.

2. *Varje gren som bär frukt ansar han*

- a) På Jesu tid, då praktiskt taget alla hans efterföljare var judar, spelade gärningarna en stor roll. Det var och är genom att lyda lagen som juden håller sig kvar i förbundet. Det betyder inte att hjärtats tro är oviktig, men det kom till uttryck genom lagens gärningar.
- b) Det ligger i den mänskliga naturen att vilja göra lagens gärningar. Inget fel, men synden utnyttjar och ger de goda gärningarna fel plats. Den får oss att tro att våra gärningar har betydelse för vår frälsning. Men grenarna bär frukt därför att de står i livsförbindelse med trädet, dess stam och dess rötter. Inte mindre än sju gånger upprepar Jesus vikten av att förbli i den gemenskapen. Orden kan uppfattas antingen som en villkorad sats eller som ett löfte. Jag föredrar det senare. Han lovar att våra liv ska bära frukt.
- c) Vinodlaren arbetar med oss för att vi ska bära frukt, sådan frukt han har bestämt, v 16. Det ligger i vinodlarens intresse att vi bär frukt. "Min Fader förhärligas när ni bär rik frukt", v 8. Många kristna har sig själva i centrum, men det är gemenskapen med Gud och människor som är i centrum.

3. *Varje gren som bär frukt ansar han*

a) Jesus är det sanna vinträdet och vi är grenar i en sann gemenskap, avsedda att bära rik frukt. Vinodlaren ansar grenarna genom att vi får del av Jesu Kristi liv, döden och uppståndelsen. Dels verkar döden ibland oss. Den befriar oss. Och dels verkar uppståndelsen ibland oss som gör att vi bär frukt ”som består”. Det sker i vardagens liv och fyller våra liv med mening.

b) Många kristna förstår inte hur vinodlaren ansar trots att det nästan sker dagligen. Inte allt vi gör håller måttet. Tvärtom kan mycket av det vi presterar vara kontraproduktivt, ta kraft eller ge skadad frukt. Och är det så illa att grenen mister gemenskapen med stammen och rotsystemet kommer grenen att vissna bort och läggas på elden.

c) Grenarna i vinstocken trängtar, längtar och törstar efter saven i vinstocken, saven som lindrar, tröstar och läker alla sår. Den saven är Guds evangelium och erbjuds genom Ordet som kommer till dig genom den Helige Andes försorg. Den saven ger kraft och smak åt frukten. Den till och med förvandlar våra svagheter till rik och härlig frukt.